

هائری گربن

جلداول

چشم اندازهای معنوی و فلسفی

اسلام ایرا

تشیع در اندیشه امامی

تحقیق و ترجمه بر پایه متن فرانسوی

• دکتر انشاء الله رحمتی •

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱۱	پیشگفتار مترجم
۱۱	۱- افق معنوی فلسفه اسلامی
۲۲	۲- اسلام ایرانی
۲۹	۳- فلسفه نبوی
۳۳	۴- درباره ترجمه

۳۷	مقدمه
۶۱	چکیده دفترهای اول و دوم
۶۷	دفتر نخست: چشم‌اندازهای تشیع دوازده امامی

فصل اول: تشیع و ایران زمین

۶۹	۱- دشواری‌های تحقیق
۷۷	۲- یک عالم معنوی که باید فهمیده شود
۸۵	۳- برخی پیش‌داوری‌ها پیرامون تشیع
۹۷	۴- مشکلاتی که باید با تشریح مساعی بر آنها چیره شویم

فصل دوم: مفهوم [و معنای] تشیع دوازده امامی

۱۲۱	۱- فکرت مبنایی نظریه امامت
۱۲۵	۲- حکمت نبوی و دین ولایی
۱۳۷	۳- ملکوت دوازده امام(ع)

۴- تناقض‌های فراروی اسماعیلیه و تشیع دوازده امامی ۱۶۱

فصل سوم: پیکار معنوی تشیع

- ۱- موقعیت اهل معنای شیعه مذهب ۱۷۷
- ۲- امانت الهی سپرده شده به انسان ۱۸۷
- ۳- گفتگوهای امام علی(ع) با کمیل بن زیاد ۲۱۰
- ۴- سلسله‌های روحانی غیبی ۲۲۲
- ۵- محلّ نزاع در پیکار معنوی تشیع و امروزی بودن آن ۲۳۳

فصل چهارم: پدیدار کتاب قدسی

- ۱- کتاب قدسی و تأویل ۲۴۷
- ۲- ابعاد و آفاق تأویل ۲۵۱
- ۳- آگاهی تاریخی و آگاهی عرفانی ۲۷۰
- ۴- تاریخی کردن یا درونی کردن؟ ۲۸۳
- ۵- درک روحانی و انواع زمان‌مندی از دیدگاه سمنانی و قاضی سعید قمی ۳۱۰

فصل پنجم: طریقت باطن و تأویل

- ۱- سزائمه(ع) یا چهار مرتبه باطن ۳۲۹
- ۲- تنزلات کتاب قدسی ۳۴۹
- ۳- تأویل باطنی قرآن کریم ۳۶۳

فصل ششم: نبوت و امامت

- ۱- لزوم انبیاء و لزوم ائمه ۳۷۳
- ۲- طبقات انبیاء و ولایت ۳۹۶

- ۳- میراث نبوی و امامت ۴۱۵
- ۴- علم موروثی انبیاء ۴۲۸
- ۵- دایره نبوت و دایره ولایت ۴۴۰

فصل هفتم: معنای امام در معنویت شیعی

- ۱- تشیع، دین محبت روحانی است که به شناخت خویشتن می‌انجامد . ۴۵۹
- ۲- امام هادی و قطب است ۴۸۳
- ۳- امام اعراف است ۴۹۱
- ۴- امام گواه خدا بر خلق است ۵۰۳

پی‌نوشت‌ها

- پی‌نوشت‌های مقدمه ۵۱۹
- پی‌نوشت‌های فصل ۱ ۵۲۰
- پی‌نوشت‌های فصل ۲ ۵۲۲
- پی‌نوشت‌های فصل ۳ ۵۳۳
- پی‌نوشت‌های فصل ۴ ۵۴۴
- پی‌نوشت‌های فصل ۵ ۵۵۴
- پی‌نوشت‌های فصل ۶ ۵۶۳
- پی‌نوشت‌های فصل ۷ ۵۸۵
- واژه‌نامه خارجی - فارسی ۵۹۹
- نمایه ۶۱۱

گردد باید بدان سال نه فقط با متون بلکه با موجودات نیز حضور و نشر داشت آنچه در اینجا موضوع بحث است. در کنار یک تصور مبسوطی از تقدیر انسان، خود شناخت ما از اسلام است. شکفتن اینچاست که آنچه مقوم محبوبیت شیعی به نظر می رسد و اشارت بسیار کنش برای بدان رفت، تا به امروز برای غربیان و حتی برای غالب مسلمانان سنی مذهب، ناشناخته مانده است. بنابراین در قسول آینده با شیوه تامل سیدخیدر املی در متون شیعی پیرامون موقعیت بشر که در نمونه آدم تامل یافته است آشنا خواهیم شد. بر تو این موقعیت، برخی از گفتگوهای امام اول، علی بن ابیطالب (ع) با صحابی خاص آن حضرت، یعنی کمیل بن زیاد، برجستگی خاصی پیدا می کند. او در حکم تابعیتی است که کل تقدیر شیعی در آن مجسم شده است. و این برخلاف در کتبهای نسکی است. از راهی رفت انگیز یک عرب اردنی سنی مذهب مجال طرح یافته است. به عبارت دیگر، سیدخیدر و همکاران ملائمت برای شیرازی و اخیراً استاد مکتب شیخیه، حتی امروز نیز خودشان میدان و محل نزاع چیزی را که از آن به «بیکار معنوی تشیع» تعبیر کردند. برای ما تعیین کرده اند.

چینش معنی و نظریه

شیعیان و شیعه که به پنجصد سال تقوی ای (عبدون) مشهورند اما که شیعیان از شیعیان آن دوری را در آن زمان مشاهده کرده اند و این بیان را (امام دهم و غیره) در کتاب خود در بیان این موضوع کرده اند. و این واقع در حد شیعیان است. این بیان را در کتاب خود در بیان این موضوع کرده اند. و این واقع در حد شیعیان است. این بیان را در کتاب خود در بیان این موضوع کرده اند.

۱- موقعیت اهل معنای شیعه مذهب

تشیع دوازده امامی که گویی نشانه‌ای از تناقض برای اهل دنیا است، در عرض کینه‌های هولناکی قرار گرفته است که به ندرت فروکش کرده‌اند؛ این کینه‌ها، علیه شخص امام اول و همینطور در سرنوشت جانگداز یازده خلف آن حضرت، بروز یافت. ولی خود ائمه (ع) به اصحاب‌شان هشدار داده‌اند که امرشان دشوار است و برای برداشتن بار آن باید «دل‌های آزموده شده برای ایمان» داشت. عالم جلیل‌القدری به من می‌گفت: «هرگز فراموش مکن که برگرد اعلان ما مؤمنانی اندک بوده‌اند و تا قیام قیامت همینگونه خواهد بود.» تشیع چون در برابر عالم، اساساً و به‌طور کامل متولی حقیقت روحانی نبوت اسلام است، نمی‌تواند با جاه‌طلبی‌ها و مقاصد دنیا [و دنیا داران] همدست شود. در اینجا موضوع بحث من، تاریخ سیاسی نیست، ولی صرفاً متذکر می‌شوم که چرا در طی قرون (باید بگویم پس از ورود ترکان سلجوقی به بغداد، در سال ۱۰۵۵/۴۴۷، که به نفوذ خاندان شیعی ایرانی آل بویه خاتمه داد) بسیاری از آثار و نشانه‌های شیعه برباد رفت، زیرا در واقع شیعیان، در دوران زندگی در خفا، به «تقیه»^۲ شدید روی می‌آوردند. به همین دلیل احیاناً وقتی در لابلای سطور [یک کتاب] به نظری برمی‌خوریم که مؤلف قادر به ابراز صریح آن نبوده است به شیعه بودن مؤلف ظن می‌بریم.

رساله‌ای به فارسی متعلق به سده ۱۳/۷ (که نام مؤلف‌اش قطعی نیست) بغضش اینگونه می‌ترکد: «سأله علی بن ابی طالب علیه السلام: کذبتم و کذبت

اگر گویند سبب چیست که علم فقها پراکنده است در عالم، و علم اهل بیت رسول علیهم‌السلام بدین صفت نیست؟ جواب آن است که اصل درین آن بود که چون معاویه تغلیب کرد بر امت، عداوت

1- cause 2- dicipline de l'arcane